

პანიუმი — რიცხვი თხუთმეტი

„250“ სამგზის

Jeff Pippenger

2026-02-19

2026 წელს ტრამპმა უნდა იზეიმოს ამერიკის „250“ წელი, რითაც თანხვედრაში მოდის „250“ წელთან 457 წ. ჩვ. წ. აღ-მდე-დან ანტიოქოს დიდამდე, რაფიის ბრძოლისა და პანიუმის ბრძოლის შორის არსებულ ისტორიაში. „250“ წლის დასასრულს ანტიოქოს დიდი დგას ძვ. წ. 207 წელს — რაფიიდან ათი წლის შემდეგ და პანიუმამდე შვიდი წლით ადრე. „250“ წლის დამოწმება ასევე თანხვედრაშია წარმართული რომის „250“-წლიან პერიოდთანაც, რადგან 64 წელს ნერონმა დაიწყო ქრისტიანთა დევნა, ხოლო „250“ წლის შემდეგ, 313 წელს მილანის ედიქტით, კონსტანტინე დიდმა ქრისტიანობა დააკანონა და დევნები დასრულდა.

დონალდ ტრამპი ცნობილია თავისი ძალისხმევით, კვლავ დიდი გახადოს ამერიკა; ეს არის მისი მიმდევრების აღნიშვნა — MAGA. ტრამპი წინასწარმეტყველებაში ტიპოლოგიურად წარმოჩენილია როგორც კონსტანტინე დიდი, ანტიოქე დიდი, და, ცხადია, დანიელის მეთერთმეტე თავის პირველ რამდენიმე მუხლში, იგი არის კიროს დიდი, ქსერქსე დიდი და შემდგომ ალექსანდრე დიდი. კიროსის, დარიოსისა და არტაქსერქსეს ბრძანებიდან ძვ. წ. 457 წელს პანიუმის ისტორიამდე არის ორას ორმოცდაათი წელი. ამ „250“ წლის დასასრული რაფიასა და პანიუმს შორის შუა წერტილშია, და ასევეა 2026 წელიც. 2026 წელი ტრამპის მეორე ვადის შუაგულია. ნერონის „250“ წლიანი დევნა მიდის ისეთ ბრძანებულებამდე, რომელიც ქრისტიანთა დევნას ასრულებს. ნერონის ხაზი არის კიროსის, ნერონისა და ტრამპის მიერ წარმოდგენილი „250“ წლიანი სამი ხაზიდან შუა ხაზი.

კიროსმა გამოსცა პირველი დადგენილება, ხოლო არტაქსერქსემ — მესამე დადგენილება. კიროსი არის პირველი ანგელოზი, ხოლო არტაქსერქსე — მესამე. მე ვაპირებ, კიროსი გამოვიყენო, როგორც იმ სამივე დადგენილების სიმბოლო, რომლებიც ერთად განსაზღვრავენ ძვ. წ. 457 წელს.

კიროსი იწყებს „250“-წლიან ხაზს 457 წ. ჩვ. წ.-მდე, რომელიც სრულდება პანიუმის ისტორიაში, რაც არის ანტიოქე დიდის ისტორია, რომელიც დონალდ ტრამპია. პანიუმი არის კვირის კანონის წინა მუხლი. კიროსი აღნიშნავს „250“-წლიან ისტორიულ ხაზის დასაწყისს, რომელიც წარმოადგენს მიწის მხედის რესპუბლიკურ რქას, და კიროსი ასევე აღნიშნავს 2,300-წლიან ისტორიულ ხაზის დასაწყისს, რომელიც წარმოადგენს მიწის მხედის პროტესტანტულ რქას.

ნერონი ისტორიის ისეთ ხაზს იწყებს, რომელიც დევნას კომპრომისამდე წარმოადგენს. კიროსისა და შეერთებული შტატებისგან განსხვავებით, რომლებიც ისეთ ხაზს წარმოადგენენ, რომელიც წინასწარმეტყველური პერიოდის შუა წერტილზე სრულდება, ნერონის ხაზი სრულდება კომპრომისის პროგრესული პერიოდის

ილუსტრაციით, რომელიც იწყება მილანის ედიქტით 313 წელს, შემდეგ 321 წლის პირველი საკვირაო კანონით, რასაც შემდგომ, 330 წელს, რომის აღმოსავლეთად და დასავლეთად გაყოფა მოჰყვა. კონსტანტინე წარმოდგენილია ამ სამივე თარიღში. ნერონის ხაზში, 313 წლიდან 330 წლამდე ჩვიდმეტი წელია. კიროსის ხაზში კი, რაფიის ბრძოლიდან ძვ. წ. 217 წელს პანიუმის ბრძოლამდე ძვ. წ. 200 წელს, აგრეთვე ჩვიდმეტი წელია.

დანიელის მეთერთმეტე თავში არტაქსერქსესი არის მესამე დეკრეტი. მესამე დეკრეტი წარმოადგენს მესამე ანგელოზს და საკვირაო კანონს. „250“ წელიწადი ძვ. წ. 457 წლიდან და „250“ წელიწადი 1776 წლიდან, ორივე სრულდება იმ ისტორიის შუაგულში, რომელიც ხდება მეთექვსმეტე მუხლის საკვირაო კანონის უშუალოდ წინ. მეთერთმეტე თავი წარმოგვიდგენს მუხლებს, რომლებმაც საბოლოოდ წარმოადგინეს 1989 წლის ისტორია მეათე მუხლში, და უკრაინის ომის ისტორია, რომელიც დაიწყო 2014 წელს, წარმოდგენილი მეთერთმეტე მუხლში, შემდეგ კი ტრამპის დაბრუნება თავისი მეორე ვადით 2024 წელს, როგორც ეს წარმოდგენილია მეცამეტე მუხლში, ხოლო მეთოთხმეტე მუხლი განსაზღვრავს 2025 წელს, როდესაც დიდებული მიწიდან პირველი პაპი ამყარებს გარეგან ხილვას.

დანიელის 11:40 აღსრულდა 1989 წელს, როდესაც საბჭოთა კავშირი დაემხო იოანე პავლე II-სა და რონალდ რეიგანს შორის დადებული საიდუმლო კავშირის მეშვეობით. ის საიდუმლო კავშირი, უკანასკნელი ჟამის დროს, 1989 წელს, წინასახავდა ღია კავშირს წინასწარმეტყველური პერიოდის დასასრულს, რომელიც 1989 წელს დაიწყო. სწორედ ეს ღია კავშირი ამყარებს ხილვას.

2026 წელი არის წინასწარმეტყველური ისტორიის „250“ წლის დასასრული — პერიოდისა, რომელიც დაიწყო 1776 წლიდან ოცდაორი წლით და გაგრძელდა აღსასრულის ჟამამდე, 1798 წლამდე. ამ საწყისი ისტორიის ოცდაორი წელი აირეკლება 9/11-დან 2023 წლამდე არსებულ ოცდაორწლიან ისტორიაში. 1798 წელს, ამ ოცდაორი წლის დასასრულს, დანიელის წიგნი გაიხსნა; შემდეგ კი იმ ოცდაორი წლის დასასრულს, რომელიც დაიწყო 9/11-ზე და დასრულდა 2023 წლის 31 დეკემბერს, იუდას ტომის ლომმა დაიწყო იესო ქრისტეს გამოცხადების გახსნა.

ცნობება, რომელიც ოცდაორი წლის დასასრულს, 1798 წელს, გაიხსნა, საზოგადოებისთვის ხელმისაწვდომი გახდა 1831 წელს, მას შემდეგ, რაც 1611 წელს King James Bible-ის გამოქვეყნებიდან ორას ოცი წელი გავიდა. 1798 წლიდან 1831 წლამდე ღმერთის წინასწარმეტყველური სიტყვა თანდათანობით იხსნებოდა. 1831 წლისთვის იგი უკვე საჯარო სივრცეში იყო, და ამ დროიდან კაცებსა და ქალებს შეიძლებოდა პასუხისმგებლობა დაკისრებოდათ იმ ცნობებისთვის, რომელიც 1798 წელს იყო გახსნილი. შემდეგ კი 1840 წელს მოხდა „სხვა ღირსშესანიშნავი მოვლენა“, როგორც მას დეიდა უაიტი უწოდებს, როდესაც ისლამის შესახებ წინასწარმეტყველება აღსრულდა.

ოცდაორი წლის პერიოდის დასასრულიდან (1798) ორასოცი წლის პერიოდის დასასრულამდე (1831) წარმოდგენილია გზავნილის ბეჭდის ახსნის პერიოდი. ეს

ილუსტრაცია მოიცავს ერთ გზისნიშანს, სადაც გზავნილი ფორმალიზდება, რასაც მოსდევს გზისნიშანი, რომელიც მიუთითებს წინასწარმეტყველებაზე, რომელიც ამის შემდეგ ხელახლა იქნა გამოანგარიშებული, და რომელიც, შემდგომ მისი აღსრულებისას, წარმოშობს გზისნიშანს, რომელიც განსაზღვრავს „ღვთის ძალის საოცარი გამოვლინების“ დასაწყისს.

1989 წლის მოძრაობის დასასრულს არსებული ოცდამეცხრეწლიანი პერიოდი გაგრძელდა 9/11-იდან 2023 წლამდე, როდესაც კვლავ გაუბეჭდდა წინასწარმეტყველება. ამ წინასწარმეტყველებას აუცილებლობით უნდა დაეწყო მზარდი ცოდნის პერიოდი — ცოდნისა, რომელიც გამოსცდიდა და განაცალკევებდა, რადგან მრავალნი არიან მოწოდებულნი, ხოლო მცირედნი — რჩეულნი. უნდა დამდგარიყო მომენტი, როდესაც ეს უწყება საჯარო ასპარეზზე იქნებოდა გამოტანილი. ეს უწყება ატარებდა იმ ნიშნებს, რომ იგი იყო უწყება, რომელიც წინასწარმეტყველურად ხელახლა იყო გამოთვლილი, და იგი კვლავ შეიცავდა წინასწარმეტყველებას. როდესაც საჯარო წინასწარმეტყველება აღსრულდება, უწყება ძალმოსილი გახდება, როგორც ეს წარმოდგენილია 1840 წლის ისტორიისა და ორმოცდამეათე დღის მაგალითით.

1989 წელს საბჭოთა კავშირის დაშლით, დანიელის 11:40 გაიხსნა; ხოლო 1996 წელს დანიელის 11-ის უწყება საჯარო ასპარეზზე იქნა გამოტანილი. 1996 არის 1776 წლიდან ორას ოცდაათი წლის შემდეგ, რომელმაც არა მხოლოდ დასაბამი მისცა იმ ოცდამეცხრეწლიან წელს, რომლებიც 1798 წელს დასრულდა, არამედ ასევე დასაბამი მისცა იმ ორას ორმოცდაათ წელს, რომლებიც 2026 წელს სრულდება. რესპუბლიკური რქა თავის შუალედურ წერტილს აღწევს 2026 წლის პოლიტიკური შუალედური არჩევნებისას, ხოლო პროტესტანტული რქა 2026 წლამდე ვრცელდება, რაც არის ოცდაათწლიანი პერიოდის დასასრული, რომელმაც დასაბამი 1996 წელს, უწყების ფორმალიზებით მიიღო; უწყებისა, რომელიც დასასრულის ჟამს, 1989 წელს, გაიხსნა. იესო ყოველთვის ასახავს დასასრულს დასაწყისის მეშვეობით; ამიტომ 2026 არის წელი, როდესაც შუალდამის ღაღადის შესწორებული უწყება უნდა ფორმალიზდეს — ოცდაათი წლის შემდეგ მას შემდეგ, რაც 1989 წლის გახსნილი უწყება 1996 წელს ფორმალიზდა.

„250“ წლიანი ხაზი, რომელიც იწყება 1776 წელს, მიგიყვანთ 2026 წლამდე — დონალდ ტრამპის შუალედურ ვადამდე, შეერთებული შტატებისა და რუსეთის ბრძოლის წინ, რომელიც იწყება მაშინ, როცა ვირი გაიხსნება და ისლამი კვლავ დაარტყამს შეერთებულ შტატებს, როგორც ეს მოხდა 9/11-ის დროს.

ნერონის „250“-წლიანი ხაზი ისტორიულადაც და წინასწარმეტყველურადაც სამი ხაზიდან შუა ხაზია. ეს ნერონის ხაზს მეორე ანგელოზად განსაზღვრავს, რომელიც მესამე გამოცდას წინ უსწრებს როგორც მეორე გამოცდა. ეს მეორე გამოცდა არის მხეცის ხატის გამოცდა, რომელიც წარმოადგენს ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთების თანდათანობით დამკვიდრებას, რასაც სახეობრივად გამოხატავს 313 წელს მილანის ედიქტი; ამან, თავის მხრივ, 321 წელს პირველ საკვირაო კანონს დაუდო საფუძველი, ხოლო შემდეგ — ეროვნულ დაღუპვას, რომელიც საკვირაო კანონს ყოველთვის მოსდევს, როგორც ეს 330 წლის ისტორიით არის წარმოდგენილი.

მილანის ედიქტი 313 წელს აღნიშნავს ეკლესიასა და სახელმწიფოს შორის იმ ურთიერთობის დამყარების დასაწყისს შეერთებულ შტატებში, რომელიც თანდათანობით მიჰყავს მეთექვსმეტე მუხლის საკვირაო კანონისკენ. ეს საქმე 9/11-ზე პატრიოტის აქტით დაიწყო, მაგრამ დალუქვის დროის დასასრულის ფრაქტალში პატრიოტის აქტიც და მილანის ედიქტიც ორივე წინასახედ წარმოადგენს ისეთი ქმედებისა, რომელიც იწყებს თანდათანობითი კომპრომისის პერიოდს, რომელსაც მოაქვს მალე მოსასვლელი საკვირაო კანონი. ეს არის პირველი წინასწარმეტყველურ მოქმედებათა რიგში, რომელიც შეერთებულ შტატებში ეკლესიასა და სახელმწიფოს უშუალოდ აერთიანებს და საბოლოოდ საკვირაო კანონამდე მიჰყავს.

მილანის ედიქტი 313 წელს თავისი ისტორიული ჩანაწერის ფარგლებში სწორედ ამ ელემენტებს შეიცავს, რადგან იგი ერთი ედიქტი არ ყოფილა; იგი იყო წერილთა სერია ლიცინიუსისაგან, აღმოსავლეთი რომის მმართველისაგან. იმ დროს აღმოსავლეთი რომი კვლავ ძლიერ წარმართული იყო, ხოლო კონსტანტინე თავის დასავლურ სამეფოს ქრისტიანობისათვის ხსნიდა. თვით შეთანხმება შედგა 313 წლის თებერვალში, სამიტის დროს, სადაც ლიცინიუსმა ასევე ცოლად შეირთო კონსტანტინეს ნახევარდა მათი ალიანსის განსამტკიცებლად. ლიცინიუსის წერილები, რომლებიც იმპერიის აღმოსავლეთ ნაწილში გამოქვეყნდა, ქრისტიანებსა და ყველა სხვას ღვთისმსახურების თავისუფლებას უწესებდა, აგრეთვე ითვალისწინებდა ქრისტიანთათვის ჩამორთმეული ქონების დაბრუნებას.

მილანის ედიქტმა დაასრულა დევნის „250“ წელი და წარმოადგენს დროის პერიოდს, როდესაც ედიქტით წარმოდგენილი ყველა თავისუფლება თანდათან უნდა წაერთვას ქრისტიანებს, რადგან მსოფლიო ტრამპთან ერთად მიემართება მალე მოსასვლელი კვირადღის კანონისკენ.

„თუ მკითხველს სურს გაიგოს, რა ძალები იქნება გამოყენებული მალე მოსალოდნელ ბრძოლაში, მას მხოლოდ ის დარჩენია, რომ მიაკვლიოს იმას, თუ რა საშუალებები გამოიყენა რომმა იმავე მიზნისთვის წარსულ საუკუნეებში. თუ მას სურს იცოდეს, როგორ მოექცევიან პაპისტებისა და პროტესტანტების გაერთიანებული ძალები მათ, ვინც უარყოფს მათ დოგმატებს, დაე, იხილოს ის სული, რომელიც რომმა გამოავლინა შაბათისა და მისი დამცველების მიმართ.

„სამეფო ედიქტები, საეკლესიო კრებები და საერო ძალაუფლებით გამაგრებული ეკლესიური დადგენილებები იყო ის საფეხურები, რომელთა მეშვეობითაც წარმართულმა დღესასწაულმა ქრისტიანულ სამყაროში საპატიო ადგილი მოიპოვა. კვირის დღის დაცვა რომ ძალდატანებით აღსრულებულიყო, პირველი საჯარო ზომა იყო კონსტანტინეს მიერ გამოცემული კანონი. (ახ. წ. 321) ეს ედიქტი ქალაქის მცხოვრებლებს ავალდებულებდა, დაესვენათ „მზის პატივსაცემ დღეს“, ხოლო სოფლის მცხოვრებლებს ნებას რთავდა, განეგრძოთ თავიანთი სამეურნეო საქმიანობა. თუმცა, არსებითად წარმართული დადგენილება იყო, იგი იმპერატორმა მას შემდეგ აამოქმედა, რაც ქრისტიანობა ნომინალურად მიიღო.“ დიდი ბრძოლა, 573, 574.

რიცხვი „25“, რომელიც „250“-ის მეათედს წარმოადგენს, განასახიერებს ამბოხებასა და განყოფას. ეზეკიელის მერვე თავში ლაოდიკიური ადვენტიზმის ის „25“ წინამძღოლი, რომელნიც მზეს ეთაყვანებიან, გამოყოფილნი არიან მათგან, რომელნიც სწორედ მომდევნო თავში იბეჭდებიან; ხოლო დას უაიტი ნათლად განსაზღვრავს ეზეკიელის მეცხრე თავის დაბეჭდვას, როგორც გამოცხადების ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას. ეს „25“ კაცი მხოლოდ მეათედია იმ „250“ სახელგანთქმული კაცისა, რომელნიც შეუერთდნენ კორახის, დათანისა და აბირამის ამბოხებას. დას უაიტს აეკრძალა 1888 წლის გენერალური კონფერენციის სხდომის დატოვება, რადგან გაბრიელმა უთხრა მას, რომ უნდა დარჩენილიყო და მინეაპოლისის ამბოხება აღერიცხა, ვინაიდან იგი კორახის ამბოხების განმეორება იყო. „250“ არის ამბოხებისა და განშორების სიმბოლო. მათეს „25“-ე თავში სამი იგავია, რომლებიც ბოროტთა და ბრძენთა გამიჯვნის შესახებ ასწავლის. რესპუბლიკური და პროტესტანტული რქები ორივენი საცდელი ვადის ქვეშ იმყოფებიან, რომელიც ოთხ თაობად არის წარმოდგენილი, და როგორც ალექსის ერი, ისე ის ერიც, სადაც ალექსის ერი დაფუძნებულია, იმავე დროის პერიოდში განიკითხება.

დედამიწის მხეცის „250“ წელში, რომელიც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოა და არის შეერთებული შტატები, ნერონის ხაზი განსაზღვრავს დადგენილებას, რაც წარმოდგენილია მილანის ედიქტით, რომელიც აღნიშნავს სამართლებრივი დევნის თანდათანობითი გამძაფრების დასაწყისს და სრულდება კვირა დღის კანონის დადგენილებით 321 წელს, რითაც შემოდის პერიოდი, რომელიც 330 წელს სრულდება მთელი მსოფლიოს ორ კლასად გაყოფით, აღმოსავლეთისა და დასავლეთის სახით წარმოდგენილით. ეს ცხრა წლიანი პერიოდი 321-დან 330 წლამდე ასევე არის კარვობის შვიდი დღე, რომელიც იწყება 321 წლის კვირა დღის კანონით და მთავრდება, როცა მიქაელი აღდგება და მადლის ჟამი დაიხურება 330 წელს.

უარყო მილერიტული საფუძვლიანი გაგება იმისა, რომ ხილვას რომი ამტკიცებს, ნიშნავს ჩაჭრას იმ საფუძვლიან გამოცდაში, რომელიც მოვიდა 2023 წლის 31 დეკემბერს და დასრულდა მაშინ, როცა დიდებული ქვეყნიდან პირველი პაპი აირჩიეს 2025 წლის 8 მაისს. ის საფუძვლიანი ჭეშმარიტება, რომელმაც უილიამ მილერს საშუალება მისცა, რომი ეცნო იმ სიმბოლოდ, რომელიც ხილვას ამტკიცებს, არის ის ჭეშმარიტება, რომლის უარყოფაც ძლიერ საცდურს მოაქვს. იმ პირველი გამოცდის ჩავარდნა თესალონიკელთა ძლიერ საცდურს იწვევს და ამტკიცებს, რომ უგუნურნი, რომელთაც არ ესმით, „ჭეშმარიტება“ არ უყვართ. იმ სიმბოლოს უარყოფა, რომელიც გარეგან ხილვას ამტკიცებს, ნიშნავს საფუძვლიანი გამოცდის უარყოფას, რომელიც სამ გამოცდას შორის პირველია. და უაიტი ქრისტეს დროის პირველ გამოცდას იოანე ნათლისმცემლის უწყებას უსადაგებს. იგი მიუთითებს, რომ ისინი, ვინც იოანეს უწყება უარყვეს, იესოს სწავლებებით სარგებელს ვერ მიიღებდნენ და ვერც იმ სადისპენსაციო ცვლილებას დაინახავდნენ, როდესაც ქრისტე ეზოდან წმიდა ადგილზე გადავიდა.

მან ეს პროგრესული გამოცდის პროცესი მილერიტების პერიოდს შეუთანხმა და ასწავლის, რომ ისინი, რომლებმაც უარყვეს პირველი ანგელოზის უწყება, პარალელურ მდგომარეობაში იყვნენ იმ იუდეველებთან, რომლებმაც იოანეს უწყება უარყვეს. ყოველ

ისტორიულ ხაზში ისინი, ვინც პირველ გამოცდაში ვერ გაიარა, შემდეგი ნაბიჯით ვერ ისარგებლეს და დაბრმავდნენ ქრისტეს დისპენსაციური ცვლილების მიმართ. მათ, ვინც 9/11-ის უწყება უარყვეს, ვერ დაინახეს, რომ ქრისტეს დაეწყო ცოცხალთა სამსჯავრო. ისინი, ვინც 2023 წლის საფუძვლიან გამოცდას ვერ გაივლიან, ვერ დაინახავენ ეკლესიის მებრძოლის ეკლესიის გამარჯვებულად გარდამავალ ცვლილებას. რომელიმე ამ საფუძვლიანი გამოცდის უარყოფელნი საბოლოოდ „სრულ სიბნელეში“ აღმოჩნდნენ. სადაც ხილვა არ არის, ხალხი საბოლოოდ სრულ სიბნელეში აღმოჩნდება, ხოლო სწორედ რომი ამყარებს გარეგანი ხილვის ნათელს. ეს ჭეშმარიტება შეიძლება აღიარებულ იქნეს სამი პაპისა და მათი ურთიერთმიმართების საშუალებით იმ სამ პრეზიდენტთან, რომლებიც დგანან დანიის მეთერთმეტე თავის მეათე, მეთერთმეტე და მეოთხთმეტე მუხლების სამ ბრძოლაში.

კიროსის გარეგანი „250“-წლიანი ხაზი, რომელიც დასრულდა ძვ. წ. 207 წელს, რაფიას ბრძოლისაგან პანიუმის ბრძოლამდე მონიშნული ჩვიდმეტწლიანი პერიოდის შუაგულში, თანხვდებოდა იმ „250“-წლიან ხაზს, რომელიც ნერონით დაიწყო და მილანის ედიქტით დასრულდა 313 წელს, რითაც აღინიშნა კონსტანტინე დიდის ჩვიდმეტწლიანი პერიოდი. დონალდ ტრამპი დგას როგორც ანტიოქოს დიდი ძვ. წ. 207 წელს, რაც 2026 წელია, და იგი ასევე დგას როგორც კონსტანტინე დიდი 313 წელს, მხეცის ხატის გამოცდის დროის დასაწყისში. 2026 წლის 4 ივლისს ტრამპი, როგორც ანტიოქოსი და კონსტანტინე, ამერიკას „დიდს“ ხდის. ტრამპი არის იმ სამი პრეზიდენტიდან მესამე, რომლებიც თანხვდებიან მეათე, მეთერთმეტე და მეოთხთმეტე მუხლების სამ ბრძოლას. რეიგანი იყო იმ სამიდან პირველი, ხოლო ობამა — შუათანა. ეს სამი პრეზიდენტი ატარებს „ჭეშმარიტების“ ხელწერას, და რეიგანი და ტრამპი წარმოადგენენ არა მხოლოდ პირველსა და მესამეს, არამედ ალფასა და ომეგასაც.

თითოეული პრეზიდენტის წინასწარმეტყველური მახასიათებელი ის არის, რომ მათი მმართველობისას მათ აქვთ ალიანსი იმ პერიოდის პაპთან. რეიგანი და იოანე პავლე II ფარულად იყვნენ გაერთიანებულნი, როდესაც მათ 1989 წელს საბჭოთა კავშირი დაამხეს, დანიელის მეთერთმეტე თავის მეათე და მეორმოცე მუხლების აღსრულებით. ობამა, გაღვიძებული გლობალისტი პრეზიდენტი, რომელიც რეიგანსა და ტრამპს შორის იდგა, ფილოსოფიურად თანხმობაში იყო გაღვიძებულ პაპ ფრანცისკესთან. ტრამპის ალიანსი პაპ ლეოსთან ყველასათვის ამკარაა, და 2025 წელს ტრამპი პრეზიდენტად იქნა ინაუგურირებული, ხოლო ლეო — ანტიქრისტედ. პრეზიდენტისა და პაპის სულიერი ურთიერთობა წარმოდგენილია იხეხელითა და ბაალის წინასწარმეტყველებით. პრეზიდენტისა და პაპის პოლიტიკური ურთიერთობა წარმოდგენილია იხეხელითა და ახაბით. ორივე წარმოდგენაში იხეხელი არის თავი.

„როდესაც ჩვენ ვუახლოვდებით უკანასკნელ კრიზისს, სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია, რომ უფლის იარაღთა შორის სუფევდეს შეთანხმება და ერთობა. ქვეყნიერება ადვსილია ქარიშხლით, ომითა და განხეთქილებით. თუმცა ერთი მეთაურის—პაპობრივი ძალაუფლების—ქვეშ ხალხი გაერთიანდება, რათა ღვთის მოწმეების პიროვნებაში ღმერთს დაუპირისპირდეს. ამ კავშირს განამტკიცებს დიდი განდგომილი. მაშინ, როცა იგი ცდილობს თავისი აგენტები გააერთიანოს

ქვემდარიტების წინააღმდეგ საბრძოლველად, იმავდროულად იმოქმედებს, რათა მისი დამცველები დაეცეს და გაფანტოს. შური, ბოროტი ეჭვიანობა, ავსიტყვაობა—მის მიერ არის წაქეზებული, რათა წარმოშვას უთანხმოება და განხეთქილება.“ მოწმობანი, ტომი 7, 182.

„ამ გაბატონებული ურჯულოების ჟამს, პროტესტანტული ეკლესიები, რომლებმაც უარყვეს „ასე ამბობს უფალი“, უცნაურ მდგომარეობამდე მივლენ. ისინი ქვეყნიერებას შეერწყმიან. ღმერთისგან განშორებულნი, ისინი შეეცდებიან სიცრუე და ღმერთისგან განდგომილება ერის კანონად აქციონ. ისინი იმოქმედებენ ქვეყნის მმართველებზე, რათა მიღებულ იქნეს კანონები იმ ცოდვის კაცის დაკარგული უზენაესობის აღსადგენად, რომელიც ზის ღვთის ტაძარში და თავს აჩვენებს, ვითომ თვითონ არის ღმერთი. რომის კათოლიკური პრინციპები სახელმწიფოს მფარველობის ქვეშ იქნება აყვანილი. ბიბლიური ქვემდარიტების პროტესტი აღარ იქნება მოთმენილი მათ მიერ, რომელთაც ღვთის კანონი თავიანთი ცხოვრების წესად არ გაუხდიათ.“ Review and Herald, December 21, 1897.

ბაალის ცრუ წინასწარმეტყველები იეზუბელის სუფრასთან ჰამდნენ. იეზუბელი დედოფალი იყო, და ეს წინასწარმეტყველები მისი წინასწარმეტყველები იყვნენ. დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლში რეიგანი წარმოდგენილი იყო როგორც „ეტლები“ და „მხედრები“ — სამხედრო ძალის სიმბოლოები, და აგრეთვე როგორც „გემები“ — ეკონომიკური ძლიერების სიმბოლო. მიუხედავად ამისა, ამ მუხლში „ჩრდილოეთის მეფე“ პაპობაა. წინასწარმეტყველურად, რეიგანი იეზუბელს იყო დამორჩილებული. იმ პერიოდში მსოფლიო გაცემით მიჰყვებოდა მხეცს, რადგან პაპი იოანე პავლე II მთელ მსოფლიოში უფრო მეტად მოგზაურობდა, ვიდრე რომელიმე სხვა პაპი. მაღაქი მარტინმა, ცნობილმა იეზუიტმა ავტორმა, თავის წიგნში Keys of This Blood პაპ იოანე პავლე II-ის შესახებ დაწერა. წიგნის გაცხადებული წინაპირობა იყო ის, რომ იოანე პავლე II-ისა და რეიგანის დროს მსოფლიო მაშინ მსოფლიო მმართველობისათვის სამმხრივ ბრძოლაში იყო ჩაბმული პაპობას, შეერთებულ შტატებსა და საბჭოთა კავშირს შორის. მარტინმა იწინასწარმეტყველა, რომ ამ ბრძოლაში პაპობა გაიმარჯვებდა. რეიგანსა და ანტიქრისტეს შორის საიდუმლო ალიანსმა გამოაცხადა, რომ პაპობის სასიკვდილო ჭრილობის განკურნებისკენ მიმართული მოძრაობები დაწყებული იყო, როგორც ეს დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე და მომდევნო მუხლებშია ნაჩვენები. მარტინის წიგნმა ხელახლა დაადასტურა პაპობის დიდი ხნის განმავლობაში შენარჩუნებული მიზანი — პროტესტანტული ამერიკის დაპყრობა. რეიგანის მზადყოფნა, თვალი დაეხუჭა იმ ფაქტზე, რომ პაპი ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტეა, მისი საკუთარი მოწმობის თანახმად, ეფუძნებოდა მის მცდარ გამოყენებას, რომლის მიხედვითაც საბჭოთა კავშირი ბიბლიური წინასწარმეტყველების ანტიქრისტე იყო.

„ისინი, ვინც სიტყვის გაგებაში იბნევიან და ვინც ანტიქრისტეს მნიშვნელობას ვერ ხედავენ, უთუოდ ანტიქრისტეს მხარეს დაიყენებენ თავს.“ Kress Collection, 105.

რეიგანი იყო იმ რვა პრეზიდენტთანგან პირველი, რომლებიც დანიელის მეთერთმეტე თავის პირველ მუხლებში არიან იდენტიფიცირებულნი, და იგი ასევე პირველი იყო იმ

რვა პრეზიდენტთანგან სამთაგან, რომელთაც ანტიქრისტესთან წინასწარმეტყველური კავშირი აქვთ. რეიგანის, ობამასა და ტრამპის სამი ალიანსის სიმბოლიკაში ჭეშმარიტების ხელწერა შეიძლება განირჩეს. რეიგანი, როგორც პირველი, უკანასკნელს განასახიერებს, ხოლო რეიგანსა და ტრამპს შორის არსებული მრავალგვარი პარალელები გასაოცარიც არის და უხვიც. სამი საფეხურის შუა გზამკვლევი, რომელიც ამყარებს ებრაულ სიტყვას „ჭეშმარიტება“, არის ამბოხება, რომლის ასეთ კლასიკურ მაგალითად ობამას პრეზიდენტობა გვევლინება. 2025 წლის 8 მაისს პირველად დაისვა პაპი, რომელიც შეერთებული შტატებიდან იყო, და რეიგანის საიდუმლო ალიანსმა ტრამპის ღია ალიანსს მიაღწია. 2025 წელს პაპობამ აშკარად დაამყარა პაპი შეერთებული შტატების დიდებული ქვეყნიდან, რომელიც 1798 წლიდანვე მისი ბრძოლების უშუალო სამიზნე იყო. მაღაკი მარტინის წინასწარმეტყველების აღსასრულებლად დარჩენილი იყო მხოლოდ საკვირაო კანონი, სადაც ხორციელდება გველშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირი.

„ღვთის კანონის დარღვევით პაპობის დაწესებულების აღსრულების შესახებ გამოცემული დადგენილებით ჩვენი ერი სრულად განეშორება სიმართლეს. როდესაც პროტესტანტიზმი გადაჭიმავს თავის ხელს უფსკრულზე, რათა ჩასჭიდოს რომაული ძალის ხელს; როდესაც იგი გადაიწვდენს თავს უფსკრულის იქით, რათა ხელი ჩამოართვას სპირიტიზმს; როდესაც ამ სამმაგი კავშირის გავლენით ჩვენი ქვეყანა უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს, როგორც პროტესტანტული და რესპუბლიკური მმართველობისა, და მოამზადებს ნიადაგს პაპური სიცრუეებისა და საცდურების გავრცელებისთვის, მაშინ შევიტყობთ, რომ დადგა სატანის საკვირველი მოქმედების ჟამი და რომ დასასრული ახლოს არის.“
Testimonies, ტომი 5, 451.

2026 წლის 4 ივლისს ტრამპი განიზრახავს იმ „250“ წლის აღნიშვნას, მაშინ როდესაც თავისი პრეზიდენტობის შუა წერტილში იდგება. ეს შუა წერტილი არის ძვ. წ. 207 წელი, რაფიას ბრძოლისა და პანიუმის ბრძოლის შორის. იმ ჩვიდმეტი წლის შუა წერტილი ასევე განსაზღვრავს ნერონის ჩვიდმეტი წლის დასაწყისს, რომელიც წარმოადგენს 313 წელს, და მხეცის ეკლესიისა და სახელმწიფოს ხატის თანდათანობით აღმართვას, რომელსაც მივყავართ 321 წლის საკვირაო კანონისკენ და მეთექვსმეტე მუხლისკენ. ეს პერიოდი 313 წელს იწყება აღმოსავლეთისა და დასავლეთის ქორწინებით, რაც წარმოდგენილია დასავლეთის კონსტანტინეს გერთითა და აღმოსავლეთის ლიცინიუსით. პერიოდი, რომელიც იწყება აღმოსავლეთსა და დასავლეთს შორის საქორწინო კავშირით, მთავრდება აღმოსავლეთისა და დასავლეთის განცალკევებით, ანუ განქორწინებით. შუა საზღვრული ნიშანია პირველი საკვირაო კანონი.

რეიგანი, ობამა და ტრამპი წინასწარმეტყველურად იმართებიან მარადიული სახარების სამი საფეხურით, რომლებიც გამოცხადების მეთოთხმეტე თავში სამი ანგელოზის სახით არის წარმოდგენილი. ობამას პრეზიდენტობისას, რომელიც მეორე საფეხურია, ორი პაპი იყო. ფრანცისკე, გაღვიძებული პაპი, მოჰყვა იოზეფ რატცინგერს (შემდგომში პაპი ბენედიქტე XVI), რომელიც სარწმუნოების მოძღვრების კონგრეგაციის (CDF) ხელმძღვანელად მსახურობდა 1981 წლის 25 ნოემბრიდან 2005 წლის 19 აპრილს პაპად

არჩევამდე. რატცინგერი გადადგა და ფრანცისკემ დაიწყო თავისი მმართველობა, რითაც ობამას მმართველობის პერიოდში პაპების გაორმაგება იქნა უზრუნველყოფილი.

ობამას ადანაშაულებენ იმაში, რომ იგი ერთდროულადაც ჰეტეროსექსუალია და ჰომოსექსუალიც, და იგი განდგომილი პროტესტანტული ამერიკის ცრუ წინასწარმეტყველის სიმბოლოა, ამასთანავე მუსლიმიც არის, რაც ასევე ცრუ წინასწარმეტყველ მუჰამედის რელიგიაა. ობამა იყო დიდებული ქვეყნის პოლიტიკური სისტემის წარმომადგენელი — გამოცხადების მეთექვსმეტე თავის ცრუ წინასწარმეტყველი, მაგრამ მისი ფაქტობრივი პოლიტიკური სიმპათიები გლობალისტებისკენ — გველეშაპისკენ — იყო მიქცეული. ობამა წინასწარმეტყველურად შიზოფრენიულია: იგი წარმოადგენს ორ ცრუ რელიგიას, ორ სექსუალურ მიდრეკილებას და ორ პოლიტიკურ სისტემას, და მისი მმართველობის დროს ორი ანტიქრისტე იყო. იქნება ეს სექსუალური მიდრეკილება, პოლიტიკური ორიენტაცია თუ რელიგიური მრწამსი, ობამა თითოეულ ამ სფეროში ერთგული იყო იმისა, რომ კარადაში დარჩენილიყო. ზოგისთვის ცნობილი, როგორც „ობამა გამყოფი“, ამერიკელი მოქალაქეების ერთმანეთის წინააღმდეგ გასაყოფად მიმართული მისი ძალისხმევის გამო, ასევე აირეკლება მის შენიღბულ პირად, პოლიტიკურ და რელიგიურ მრწამსშიც.

ობამას მმართველობის პირველი ანტიქრისტე, სანამ პაპი გახდებოდა, ოცდაოთხი წლის განმავლობაში ხელმძღვანელობდა რწმენის დოქტრინის კონგრეგაციას. რწმენის დოქტრინის კონგრეგაცია არის თანამედროვე სახელწოდება იმისა, რასაც თავდაპირველად ინკვიზიციის უწყება ეწოდებოდა. ობამას პერიოდის აჯანყება შეესაბამება რიცხვს „13“-ს, ებრაულ სიტყვაში „ჭეშმარიტება“, რომელიც შედგება ებრაული ანბანის პირველი ასოსგან (რეიგანი), მეცამეტე ასოსგან (ობამა) და ტრამპისგან, ოცდამეორე ასოსგან. ინკვიზიცია, უეჭველად, აჯანყების სიმბოლოა. პაპმა ბენედიქტემ 2013 წელს, ისლამის ცრუ წინასწარმეტყველთა და განდგომილი პროტესტანტიზმის სიმბოლოს შიზოფრენიული მმართველობის დროს, თავისი ტახტი ფრანცისკეს დაუთმო.

მარადიული სახარების მეორე საფეხური არის ხილული გამოცდა, და ის, რაც ჩანს ობამასა და ორ პაპს შორის ურთიერთობაში, არის კავშირი ინკვიზიციის უწყებით წარმოდგენილ დევნასა და იმ გლობალისტურ შეპყრობილობას შორის, რომელიც დედამიწა-დედის თაყვანისცემით არის განსაზღვრული, როგორც ამას „გაღვიძებული“ პაპი წარმოადგენს. ობამას მუსლიმური სარწმუნოება წარმოადგენს ხალხთა განრისხებას, რომელიც ისლამის მიერ არის გამოწვეული, და განდგომილი პროტესტანტიზმის მარცხს იმ პასუხისმგებლობის აღსრულებაში, რომელსაც „პროტესტანტის“ სახელწოდება გამოხატავს. პროტესტანტი უნდა აპროტესტებდეს რომს, მაგრამ არასოდეს უნდა მოიდრიკოს მუხლი რომის წინაშე.

სამ პაპთაგან პირველი მსოფლიოს აუწყებს, რომ სწამს, თითქოს იგი არის ფატიმას კათოლიკური გზამკვლევი წინასწარმეტყველების „კეთილი პაპი“. იოანე პავლე II საკუთარ თავს ფატიმას „კეთილ პაპად“ მიიჩნევდა, რომელიც, მისი რწმენით,

საბოლოოდ მთელ მსოფლიოს რკინის კვერთხით იბატონებს, როდესაც პაპობას, შეერთებულ შტატებსა და გლობალისტებს შორის სამმხრივი ბრძოლა დასრულდება.

შემდეგი პრეზიდენტობა აცხადებს დრაკონის გლობალისტების როლს, ისლამის მიერ ერების განრისხებას, განდგომილი პროტესტანტიზმის წარუმატებლობას, იყოს პროტესტანტი. ტრამპის პრეზიდენტობა, რომელიც ინაუგურირებულ იქნა 2025 წელს, აშკარად თანხვდება 2025 წლის ანტიქრისტეს. რომისა და შეერთებული შტატების ამ სამი ალიანსის ნათელი იხსნება რაფიის ბრძოლის დასასრულისა და პანიუმის ბრძოლის დასაწყისის ისტორიაში. ლიგინიუსისა და კონსტანტინეს სამეფოების ქორწინება ჩვიდმეტი წლის დასაწყისში წარმოადგენს 2025 წლის ალიანსს.

2025 წლის ალიანსი არის ათი ქალწულის იგავის ყალბი სახე. პირველად ქორწინება სრულდება, შემდეგ კი დგება გამოძიების პერიოდი, რომელსაც საბოლოოდ მიჰყავს ქორწინების მეორე ფაზამდე, სადაც ხდება შეუღლება და კარი იხურება. ათი ქალწულის ყალბი იგავი დაიწყო 2025 წელს და სრულდება დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთექვსმეტე და ორმოცდამეერთე მუხლების კვირის კანონის მალე მოსვლასთან ერთად. ამ ყალბ ქორწინებაში მამაა სატანა, სასიძოა პაპობა, ხოლო პატარძალია განდგომილი პროტესტანტული ამერიკა. დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლში დანიელის ხალხის მძარცველნი არიან რომი, რომელიც ამტკიცებს ხილვას. უილიამ მილერის იმ განსაზღვრის უარყოფა, რომ რომი არის ხილვის დამამტკიცებელი სიმბოლო, პარალელურია პირველი ანგელოზის უწყებისა და იოანე ნათლისმცემლის უწყების უარყოფასთან. როდესაც მოქმედი ანტიქრისტე 2025 წელს თანამდებობაზე შევიდა, მან დაამტკიცა რვა პრეზიდენტის ხილვა და აღასრულა მეთოთხმეტე მუხლი.

ახლა ჩვენ ტაძრის გამოცდაში ვართ; მეორე გამოცდაში, რომელიც წინ უძღვის ლაკმუსის და მესამე გამოცდას.

ჩვენ ამ საკითხების განხილვას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.